

Т у ж и л а ц
против
Проф. др Војислава Шешеља

Предмет бр. ИТ - 03 - 67 – ПТ

**ЗАХТЕВ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ДА
ПРЕТРЕСНО ВЕЋЕ III ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О
ФИНАНСИРАЊУ ОДБРАНЕ У СКЛАДУ
СА СТАТУТОМ**

I Увод

Проф. др Војислав Шешељ за сваки случај, овим Захтевом унапред, тражи и одобрење за прекорачење броја страница у односу на ограничење које је прописано Упутством о дужини поднесака и захтева. Осим тога и одлуком Претресног већа I о подношењу поднесака од 19. јуна 2006. године проф. др Војиславу Шешељу је наметнуто ограничење да његови поднесци и захтеви не могу имати више од 800 речи, те је практично за сваки поднесак дужан да претходно тражи одобрење за прекорачење броја страница. Ваљани разлог за прекорачење дужине Захтева налази се у чињеници што проф. др Војислав Шешељ тражи решавање изузетно значајног питања - финансирање трошкова његове одбране, од чијег решавања зависи да ли су испуњени услови за фер и правично суђење у овом поступку.

На почетку поступка, током 2003. године, проф. др Војислав Шешељ је тражио да се реши питање финансирања трошкова његове одбране одобравањем коришћења планираних средстава Уједињених нација. За решавање овог питања упућен је да се обрати секретару као надлежном органу МКСЈ. Проф. др Војислав Шешељ је сваке године уредно достављао секретару трошковнике своје одбране и тражио да се након извршеног обрачуна изврши исплата. Сви захтеви проф. др Војислава Шешеља којима је тражио да му се одобри коришћење средстава Уједињених нација односили су се на финансирање трошкова рада Стручног тима који је формирао да би му помагали у припреми одбране.

Сви захтеви проф. др Војислава Шешеља су одбијени.

Одлуком секретара од 9. фебруара 2007. године одбијен је захтев проф. др Војислава Шешеља којима је тражио накнаду трошкова и хонорара за 2003, 2004, 2005 и 2006. годину у укупном износу од 6.395.000 евра. По жалби проф. др Војислава Шешеља против наведене одлуке секретара, председник МКСЈ је донео одлуку којом је практично упутио проф. др Војислава Шешеља да се за решавање овог питања обрати Претресном већу.

На статусној конференцији одржаној 22. маја 2007. године претпретресни судија је упутио проф. др Војислава Шешеља да поднесе захтев Претресном већу III (у даљем тексту: Претресно веће) и да тражи решавање овог питања. Надлежност Претресно веће за решавање овог питања проистиче из одредби Статута, Правилника о поступку и доказима, а то потврђује и судска пракса МКСЈ. Судска пракса у МКСЈ потврђује да надлежност Претресног већа за преиспитивање одлуке секретара не проистиче из Упутства за доделу браниоца по службеној дужности него из обавезе Претресног већа да обезбеди правичност суђења коју прописује Статут. Захтев оптуженог који се сам брани за преиспитивање одлуке секретара стога потпада под одредбе правила 73.

С обзиром на изузетну важност питања обезбеђења услова за фер и правично суђење, а у оквиру тога и могућности да оптужени ефективно користи своје право на одбрану, односно да се сам брани, за одлучивање по овом Захтеву важни су следећи ставови Претресних и Жалбених већа:

1. Претресно веће је надлежно за преиспитивање одлуке секретара, и то не према критеријуму „неразумности“, већ према критеријуму „последнице по правичност суђења“.

2. У случајевима где Упутство експлицитно предвиђа преиспитивање одлуке секретара МКСЈ, Претресно веће не може да се меша у одлуку секретара МКСЈ и тада једино може да одложи суђење док се та процедура не заврши. Тамо где, међутим, Упутство експлицитно не предвиђа преиспитивање одлуке секретара МКСЈ, Претресно веће је, на основу своје статуторне обавезе да обезбеди правичност суђења, овлашћено да преиспита одлуку секретара МКСЈ у светлу њеног утицаја на правичност суђења.

3. Административна одлука може бити поништена и ако се секретар није придржавао основних правила природне правде или ако у процесном смислу није поступао коректно према особи на коју утиче дотична одлука, или ако је узео у

обзир материјал који није релевантан, а пропустио узети у обзир материјал који је релевантан, или ако је дошао до закључка до каквог не би дошла ниједна разумна особа која исправно разматра то питање (тест „неразумности“). Ова питања могу у поједином случају обухватати, барем делимично, разматрање о томе да ли је материјал којим секретар располаже довољан, али (у случају да неразумност није доказана) не сме се улазити у простор који припада аутору такве административне одлуке у којем он оцењује чињенице или меритум дотичног случаја.

Да се ради о изузетно значајном питању поступка мора се имати у виду и став да су Претресна већа увек давале потврде за улагање интерлокуторне жалбе и то се увек правдало на следећи начин. Ако је у побијаној одлуци дошло до правне или чињеничне грешке, таква грешка би могла битно да утиче на правично и експедитивно вођење поступка. У вези с неким покренутим питањима, Претресно веће стоји на становишту да неодложно решавање од стране Жалбеног већа може суштински да поспеши поступак. Витални значај доделе средстава одбрани за обезбеђивање правичности суђења, а нарочито за право оптуженог да има одговарајуће време и услове за припрему одбране, те његово право да се брани, дају довољно разлога да се одбрани изда потврда за подношење жалбе Жалбеном већу.

С обзиром да од 23. фебруара 2003. године није решено питање финансирања одбране и да органи МКСЈ проф. др Војислава Шешеља упућују да се обрати Претресном већу, то се чини овим Захтевом.

II Разлози

Проф. др Војислав Шешељ је у великом броју својих захтева детаљно елаборирао разлоге права на приступ средствима Уједињених нација намењених одбрани оптужених пред МКСЈ. Да би се избегло понављање елаборације разлога проф. др Војислав Шешељ се у овом Захтеву упућује Претресно веће и на наводе из својих претходних захтева које је подносио Секретаријату, Претресним већима и председнику МКСЈ, а којима је тражио коришћење средстава Уједињених нација за финансирање одбране.

Проф. др Војислав Шешељ тврди да као оптужени који се сам брани има право на приступ и коришћење средстава Уједињених нација која су намењена

финансирању одбрана у поступцима пред МКСЈ. Правни основ за то право проф. др Војислав Шешељ налази у члану 21(4)(д) Статута МКСЈ којим је прописано право оптуженог да се сам брани, односно да се самозаступа, али је и гарантовано „финансирање трошкова одбране“ ако оптужени нема довољно средстава.

Наведена одредба Статута дефинише минимално и гарантовано право сваког ко је оптужен пред МКСЈ. Као такво, ово право је и заштићено и припада корпусу услова за фер и правично суђење. Дакле, Уједињене нације ради обезбеђења фер и правичног суђења гарантују финансирање одбране, а не само финансирање трошкова и рада додељеног браниоца по службеној дужности, како то тумачи секретар.

Секретар грешити, јер приступ и коришћење средстава Уједињених нације намењених одбранама везује само за свој акт о именовању браниоца по службеној дужности. Наравно, ту је и услов материјални положај оптуженог, али он није од примарног значаја при разматрању секретаревог става којим одбија захтеве за финансирање одбране. Одбрана која се пружа преко додељеног браниоца по службеној дужности, није једина врста одбране која повлачи и финансирање средствима Уједињених нација.

Други погрешан став секретара је што финансирање средствима Уједињених нација третира као саставни део додељивања правне помоћи. Произилази да је додељена правна помоћ бранилац по службеној дужности и да се само његови трошкови финансирају средствима Уједињених нација.

Минимална, гарантована и заштићена права су прописана Статутом МКСЈ. Члан 21(4)(д) Статута МКСЈ мора да се тумачи само у смислу обезбеђења права на фер и правично суђење, а свако друго тумачење је погрешно и неприхватљиво. Секретару су добро позната сва права оптуженог. У једном од својих извештаја Савету безбедности Уједињених нација секретар је изнео следећу тврдњу:

„Систем правне помоћи МКСЈ сноси трошкове одбране оптуженог лошег материјалног стања и стара се да се одбрани пружи квалитетно правно заступање како би се обезбедила једнакост средстава са Тужилаштвом МКСЈ“.

Из равноправности и једнакости страна у поступку пред МКСЈ произилази и обавеза поштовања начела „једнакости средстава“. Да би се обезбедила једнакост оружја страна у поступку мора да се обезбеди и да стране у поступку располажу приближно истим финансијским средствима која су у функцији коришћења

правних средстава у поступку. У том изједначавању важно је питање материјалног положаја одбране. Када се прича о одбрани, онда се у исту равн морају ставити сви облици или све врсте пружања одбране. Проблем у поступку против проф. др Војислава Шешеља је што секретар прави разлику у погледу врсте одбране.

Проф. др Војиславу Шешељу је два пута враћено право да се сам брани. Дакле, одбрана је: оптужени проф. др Војислав Шешељ који се пет година налази у притвору у Притворској јединици Уједињених нација у Шевенингену. Проф. др Војиславу Шешељу Претресно веће мора да обезбеди услове за фер и правично суђење и једнакост оружја у поступку у односу на Тужилаштво.

Да ли је то обезбеђено проф. др Војиславу Шешељу, ако се зна:

- Да Тужилаштво има неограничен приступ средствима Уједињених нација, а проф. др Војислав Шешељ нема довољно личних средстава да финансира припрему своје одбране?

- Да је проф. др Војислав Шешељ пет година у притвору, да пуне четири године није могао да има привилеговане контакте са лицима која му помажу у припреми одбране, да је био изложен бројним забранама пријема посета и сваке комуникације са лицима изван Притворске јединице Уједињених нација и да је у борби за своја права био приморан и да штрајкује глађу у Притворској јединици Уједињених нација.

- Да Тужилаштво има приступ и слободно може да обезбеди доказе и материјале за које сматра да их може употребити у поступку, а проф. др Војислав Шешељ пет година у притвору је приморан да тражи помоћ лица која му помажу у припреми одбране, са бројним проблемима комуникације и без могућности договора о својој одбрани.

Дакле, ноторна је чињеница да проф. др Војислав Шешељ није у могућности да користи једнако оружје, те да нису обезбеђени услови за фер и правично суђење.

Све што Тужилаштво обезбеђује за кривични прогон проф. др Војислава Шешеља има своју цену и то се финансира и плаћа средствима Уједињених нација. Све што проф. др Војислав Шешељ треба да користи у својој одбрани има своју цену и то проф. др Војислав Шешељ не може да плаћа, јер је пет година у притвоту и не располаже личним средствима. Дакле, Тужилаштво има све и колико жели, а проф. др Војислав Шешељ нема ништа. Нико разуман не би могао да закључи да су

обезбеђени услови за фер и правично суђење, а ту ситуацију не дозвољава Статут МКСЈ.

Зато се као једини разуман закључак може утврдити да код финансирања одбране оптуженог средствима Уједињених нација, Статут МКСЈ не прави разлику у погледу врсте одбране, него само у погледу материјалног положаја оптуженог. Ако је оптужени лошег имовног стања његова одбрана се финансира средствима Уједињених нација, а како ће да изгледа његова одбрана је потпуно ирелевантно питање са гледишта финансирања одбране. То значи да оптужени који се сам брани, ако је лошег имовног стања, има загарантован приступ средствима Уједињених нација која су намењена за финансирање одбрана пред МКСЈ.

Ваља подсетити да су финансијска средства проф. др Војислава Шешеља замрзнута, односно да се не дозвољава проф. др Војиславу Шешељу да их користи, већ да би могла да се користе за исплату неког адвоката из САД ако проф. др Војислав Шешел прихвати да га у поступку пред МКСЈ брани адвокат из САД. Мада та средства потичу из периода који није обухваћен оптужницом и из легалног посла проф. др Војислава Шешеља, средства су блокирана и проф. др Војислав Шешел не може да их употреби као лично учешће у финансирању припрема своје одбране. Да ли вреди подсећати да према проф. др Војиславу Шешељу све време делује презумпција невиности, која је такође гарантовано право.

Дакле, проф. др Војиславу Шешељу се не дозвољава да користи лична средства за финансирање припрема своје одбране, не дозвољава се финансирање одбране средствима Уједињених нација и неко упорно покушава да јавност убеди како ће поступак против проф. др Војислава Шешеља да буде фер и правичан. Да ли је то могуће? Пет година проф. др Војиславу Шешељу се намеће став ако своју одбрану предаш у руке на силу додељеном браниоцу, тог браниоца ће секретар да финансира средствима Уједињених нација, а ако он буде адвокат из САД онда ће бити дозвољено и коришћење блокираних средстава да би се финансирао тај адвокат из САД. Секретар би све платио само да се проф. др Војислав Шешел не брани сам. То је констатовано два пута одлукама Жалбених већа, а довољно је и подсетити да је предмет против проф. др Војислава Шешеља једини који други пут почиње из почетка. Свакоме разумном је јасно да се и одбијањем финансирања одбране средствима Уједињених нација проф. др Војислав Шешел приморава да

одбрану препусти неком подметнутом браниоцу, а у томе нема ни интереса правде, нити поштовања права на фер и правично суђење.

Ваља подсетити да су Жалбена већа два пута ради обезбеђења проф. др Војиславу Шешељу права на правично суђење одлучила да му се врати право да се сам брани и из поступка су одстранили на силу наметнуте браниоце које је именовао секретар.

На питању финансирања одбране проф. др Војислава Шешеља секретар је показао да не поштује ни презумпцију невиности. Обавеза пружања правне помоћи повезана је се презумпцијом невиности. Презумпција невиности гарантује сваком оптуженом и средства за одбрану. Ако се та средства не одобре, како она која су обезбеђена од стране Уједињених нација, тако и она лична која су блокирана, онда је оборена презумпција невиности. То значи да је проф. др Војислав Шешел у претпретресној фази унапред осуђен као неки ратни злочинац и да му је забрањен приступ финансијским средствима за одбрану као правна последица осуде за ратни злочин. Порука је свакоме јасна, да евентуални претрес, ако га буде, биће обичан провизоријум.

Поставља се питање шта је брана од таквог поступања секретара и ко мора да обезбеди фер и правично суђење? Зато се подноси овај Захтев.

Што се тиче имовног стања проф. др Војислав Шешел је благовремено обавестио секретара и приказао своје имовно стање. Попунио је образац, приказао имовно стање и доставио Секретаријату. Поред изговора да проф. др Војислав Шешел није потписао ону страницу где мора наводно да тражи да му се додели бранилац по службеној дужности, као други разлог се наводи да није хтео да сарађује са Секретаријатом приликом утврђивања имовног стања.

Пошто се проф. др Војислав Шешел сам брани онда отпада изговор да није тражио доделу браниоца по службеној дужности, јер га на то нико не може присилити. Осим тога, присиљавања су два пута осуђена од стране Жалбених већа.

Проф. др Војислав Шешел је био дужан да прикаже своје имовинско стање, али никако није био дужан да присиљава чланове породице (ближе и даље) да разговарају са истражитељима Секретаријата. Када се појавио истражитељ Секретаријата, неки Јовановић, Словенац, пореклом из Ваљева на капији куће, супруга проф. др Војислава Шешеља, Јадранка, видела је са балкона тог истражитеља и рекла му да јој је одвратан као појава и није хтела да га пусти у

кућу. Мајка проф. др Војислава Шешеља неће да разговара са истражитељима, јер она каже да није ни учествовала у евентуалним злочинима сина, проф. др Војислава Шешеља, па неће ни да сноси последице.

Оно што је поуздана чињеница од времена евентуалног извршења злочина који се оптужницом приписују проф. др Војиславу Шешељу, он никакву сопствену имовину није преносио ни на кога другог, нити на чланове породице и друга лица.

Проф. др Војислав Шешел је пријавио да има 70.000 долара у Сити банци у Њу Јорку. По налогу из МКСЈ тај новац је блокиран. Проф. др Војислав Шешел је покушао да тај новац искористи за плаћање трошкова припреме одбране. Обратио се конзулу Србије у Хагу, а он је контактирао са америчким конзулатом и добио написмено да је неко тамо одлучио да се тај новац блокира, да су забрањене све трансакције осим за плаћање неког америчког адвоката кога би проф. др Војислав Шешел ангажовао да га брани пред МКСЈ. Тај новац је на банковном рачуну од 1989. године. Дакле, пре сваког наговештаја рата на Балкану. Тај новац је поштено зарађен и нема никаквих услова за блокаду и забрану коришћења. Проф. др Војислав Шешел није бегунац од МКСЈ, те нема никаквог правног основа да та средства буду блокирана. Проф. др Војислав Шешел је добровољно дошао у Хаг да би имао фер и правично суђење.

Проф. др Војислав Шешел је више пута обавестио органе МКСЈ да је спреман да део тог новца уложи у сопствену одбрану, али је спреман и да цео износ новца са тог рачуна уложи у сопствену одбрану, с тим да тај новац мора бити пребачен у Београд, па да Секретаријат то утврди и прихвати да је 70.000 долара лично учешће проф. др Војислава Шешеља у финансирању одбране, а да до пуног износа финансирања трошкова одбране се одобри коришћење средства Уједињених нација преко Секретаријата.

Проф. др Војислав Шешел није тражио од секретара да му се новчана средства пренесу на неки његов други рачун, већ да се процени колико вреди његова одбрана и одобре средства која би се пренела члановима Стручног тима који му помажу у припреми одбране. Може преко рачуна главног правног саветника, али може и тако што би проф. др Војислав Шешел доставио списак са рачунима чланова Стручног тима са појединачним износима сразмерно доприносима у извршењу послова у припреми одбране, да би Секретаријат извршио исплату.

Секретаријат не прихвата ни ову варијанту да се одбрана плати делом средствима проф. др Војислава Шешеља, а делом одобравањем средстава Уједињених нација која су намењена за финансирање одбрана пред МКСЈ.

Пошто је проф. др Војиславу Шешељу забрањено да користи свој блокирани новац, он је одлучио и о томе обавестио Претресно веће да никада неће да ангажује америчког адвоката у поступку пред МКСЈ, јер је одлучио да се сам брани. Проф. др Војислав Шешељ је у преговорима са једним америчким адвокатом кога намерава да ангажује да тужи МКСЈ, односно Уједињене нације пред надлежним судом у Њу Јорку. У току је испитивање правних могућности. У тој сасвим извесној варијанти могуће је да проф. др Војислав Шешељ ангажује америчког адвоката по тужби због малтретирања, штрајка глађу и свега осталог чему је пет година био изложен у поступку пред МКСЈ. У тој ситуацији проф. др Војислав Шешељ би сва своја блокирана средства у САД пренео америчком адвокату и онда не би постојала ни лична средства која би евентуално могла да се употребе за финансирање припрема одбране пред МКСЈ.

За четири године притвора проф. др Војислав Шешељ је имао још један рачун у Канади. Са тог рачуна је повукао новац, мада је био спреман да и то уложи у финансирање трошкова своје одбране. Међутим, како се процес пролонгирао проф. др Војислав Шешељ је био приморан да тај новац потроши за издржавање своје породице. На том рачуну је било упола мање него на рачуну у Њу Јорку.

Проф. др Војислав Шешељ има и још неку стару девизну штедњу блокирану у Београду. То је штедња из комунистичког периода и она је блокирана, а исплаћује се у малим годишњим ратама до негде 2017. године. Проф. др Војислав Шешељ је имао и неки аутомобил. У међувремену његова породица је продала тај аутомобил да би од тога живела.

Дакле, проф. др Војислав Шешељ је потпуно приказао своје имовинско стање. Он није у могућности да из својих средстава плаћа трошкове своје одбране, а који се искључиво односе на рад и ангажовање чланова Стручног тима који му помажу у припреми одбране. Једним делом, својим средствима, проф. др Војислав Шешељ би могао да учествује у финансирању своје одбране, али та средства су незаконито блокирана и по свој прилици на њих не треба да се рачуна, јер ће бити употребљена за заступање тужбе против Уједињених нација пред судом у Њу

Јорку. Дакле, по свим критеријумима који се примењују пред МКСЈ проф. др Војислав Шешељ није у стању да сопственим средствима финансира своју одбрану.

За више од четири година настали су велики трошкови припрема одбране. Неки су узроковани чињеницом да је проф. др Војислав Шешељ био изложен забранама и ограничењима, те је МКСЈ допринео увећању трошкова. Проф. др Војислав Шешељ није измирио дуговања која има према члановима Стручног тима који му помажу у припреми одбране.

Средства која се наводе у члану 21(4)(д) Статута МКСЈ су пре свега новац, као еквивалент за вредност. Новац је еквивалент свих средстава и еквивалент вредности ангажовања правних саветника, техничких послова, превођења, фотокопирања и свега осталог. Дакле, трошкови се изражавају као вредност у новцу који је еквивалент.

Ради остваривања права да се средствима Уједињених нација финансира одбрана проф. др Војислав Шешељ је тражио од Секретаријата да му се доставе подаци колико су коштале одбране у свим другим предметима, а финансиране су из буџета Уједињених нација, односно буџета МКСЈ. Подаци му нису саопштени, а ти подаци морају бити јавни, јер трошење новца Уједињених нација не сме да се крије од јавности ни по ком основу. Затим, је тражио да му се доставе подаци колико су коштали Уједињене нације стенд бај адвокати, нематнути бранилац и његов кобранилац и чланови тимова, јер су била два тима Хуперов и Ван дер Спулов и Аледксандар Лазаревић. Ти подаци нису достављени.

Проф. др Војислав Шешељ је тражио да му се доставе подаци колико је Тужилаштво имало до сада трошкова у предмету против проф. др Војислава Шешеља. Ти подаци нису достављени, а неопходни су да би могла да се направи објективна процена трошкова одбране проф. др Војислава Шешеља. Наравно, трошкови одбране проф. др Војислава Шешеља ће бити мањи од трошкова Тужилаштва и трошкова одбране у другим предметима, јер се самозаступа, па се сопственог хонорара унапред одриче у корист МКСЈ. Проф. др Војислав Шешељ не тражи да му се плати лични рад, али рад свих других лица која му помажу у припреми одбране мора да се плати.

За овај Захтев је важно да проф. др Војислав Шешељ, у оквиру остваривања права на правично суђење, тражи да се преиспитају одлуке секретара које се односе на финансирање одбране проф. др Војислава Шешеља и да Претресно веће,

у оквиру дужности обезбеђења услова за фер и правично суђење, донесе Одлуку којом ће:

- да призна проф. др Војиславу Шешељу, који је пет година у притвору и сам се брани, да у складу са Статутом МКСЈ има право на приступ и коришћење средстава Уједињених нација која су намењена финансирању одбрана пред МКСЈ, јер не располаже личним средствима са којима би могао да финансира своју одбрану,

- да наложи секретару да у складу са вредношћу одбрана у другим предметима пред МКСЈ, у складу са укупним трошковима Тужилаштва у предмету против проф. др Војислава Шешеља, одреди вредност одбране у предмету против проф. др Војислава Шешеља, који је разврстан у трећу категорију, и то по фазама:

а) претпретресна фаза,

б) претресна фаза током извођења доказа Тужилаштва,

в) претресна фаза током извођења доказа одбране, и

г) жалбени поступак.

- да секретар при одређивању вредности одбране проф. др Војислава Шешеља у поступку пред МКСЈ прецизно достави податке:

а) колико су коштале одбране у свим другим предметима пред МКСЈ;

б) колико је са средствима Уједињених нација МКСЈ учествовао у финансирању трошкова одбрана у свим другим предметима пред МКСЈ;

в) колико је Тужилаштво имало трошкова у предмету против проф. др Војислава Шешеља за протекле четири године,

г) колико је укупно новца плаћено Александру Лазаревићу првом стеднд бај адвокату, Ван Дер Спулу другом стеднд бај адвокату и његовом тиму, Дејвиду Хуперу и целом његовом тиму у претпретресној фази поступка.

Предмет проф. др Војислава Шешеља је према признању секретара предмет најтеже категорије, треће категорије. Проф. др Војислав Шешељ се терети за злочине који су најраспрострањенији злочини. Сви други оптужени пред МКСЈ су оптужени за злочине који су извршени у једној или две државе, а проф. др Војислав Шешељ за злочине у три државе. Дакле, то је најкомпликованији предмет, па је интересантно како се примењују објективни критерији пред МКСЈ. Код проф. др Војислава Шешеља је Тужилаштво измислило ново кривично дело „говор мржње“ које никада раније није постојало у међународном праву. Не ради се о подстицању на извршење кривичних дела, као јавно и директно подстицање.

Није у питању оптуживање за позивање на убијање, пљачку, силовање и тако даље. Не ради се ни о непосредном подстицању извршилаца да ураде одређено кривично дело чињењем или не чињењем. Код проф. др Војислава Шешеља је, према оптужбама, у питању говор мржње као апстракција. Он је наводно ватреним говорима пробудио у другима жељу да убијају или пробудио у другима жељу да силују. То је нешто најкомпликованије што је до сада видело међународно кривично право. Те потпуно нове и измишљене оптужбе додатно повећавају трошкове одбране, јер је у питању нешто ново до сада непознато. Зато проф. др Војислав Шешел мора да ангажује правне стручњаке широм света, попут чувеног француског адвоката Жака Вержеса, адвоката Левија из Њу Јорка, Ноама Чомског и друге познате стручњаке. Проф. др Војислав Шешел намерава ово чудо од оптужби, до сада невиђено чудо, које се десило у оптужници, да до краја по свим аспектима научно и разложно развали на саставне делове. Проф. др Војислав Шешел зато рачуна на ангажовање стручних људи широм света, што свакако изискује повећане трошкове одбране.

Проф. др Војислав Шешел посебно истиче да су му Статутом гарантована и заштићена права и то као минимална. То значи да се испод нивоа тих права не може ићи. Уживање гарантованих права се обезбеђује сваком оптуженом. Ако је проф. др Војиславу Шешељу као минимално гарантовано право признато право да се сам брани, онда ефективно уживање тог права подразумева да морају да се отклоне све препреке. Наравно, све то ради обезбеђења услова да суђење буде фер и правично, што се такође гарантује оптуженом, али то истовремено представља и општи интерес спровођења правде пред једним међународним судом. Барем би то морало тако да буде.

Као неизоставна последица права оптуженог да се брани сам је и питање материјалних средстава да та одбрана има неког смисла, а не да буде само на папиру пуко констатовано право. Ако оптужени има довољно личних средстава, односно његов имовински положај му дозвољава да лично финансира све трошкове своје одбране коју себи пружа самозаступањем, онда он нема право да користи средства Уједињених нација која су намењена финансирању одбрана пред МКСЈ. Не признаје се право, јер није испуњен услов слабо имовинско стање.

Међутим, када је у питању проф. др Војислав Шешел и када се има у виду да је неспорно да он нема довољно својих средстава да финансира своју одбрану, онда

њему мора да се омогући коришћење средстава Уједињених нација. Нема правичног суђења ако проф. др Војислав Шешељ који сасвим неспорно нема довољно личних средстава за финансирање своје одбране не може да користи средства Уједињених нација. Да то буде још јасније, проф. др Војиславу Шешељу су блокирана лична средства на рачуну и тим средствима не може да финансира своју одбрану, а и када би се та средства деблокирала у питању је тако мали износ којим би само симболично покрио трошкове, односно не би могао чак ни да измири дуговања настала у претпретресној фази поступка, а које има према лицима која му помажу у припреми одбране.

Статут гарантује проф. др Војиславу Шешељу право да се сам брани, а то су два пута потврдила и Жалбена већа. Последица те одлуке су трошкови који су настали као неопходни да би се припремала квалитетна одбрана. На висину тих трошкова проф. др Војислав Шешељ готово да и не може да утиче, јер је пет година у притвору. Као пример се наводи да проф. др Војислав Шешељ у притвору никако не може да оствари елементарни контакт са лицима која би била потенцијални сведоци одбране или са лицима која би могла да му објасне о чему се ради поводом неког догађаја, а ради елементарне провере изјаве, рецимо, неког сведока Тужилаштва. За тај посао проф. др Војислав Шешељ мора да користи помоћ других лица, а све то је скопчано са неким трошковима које неко мора да надокнади тим лицима. Проф. др Војислав Шешељ и када би хтео нема могућности да то накнади, а лица која пуне четири године помажу у припреми одбране више нису у могућности да обезбеде средства, нити да накнаде на други начин. Дакле, недостатак средстава на страни одбране онемогућава проф. др Војислава Шешеља да квалитетно припрема своју одбрану, што ствара неравноправност и неједнакост у оружју, а самим тим не постоје елементарни услови да суђење буде фер и правично.

Проф. др Војислав Шешељ тврди да има право приступа средствима Уједињених нација која су намењена за финансирање трошкова одбране пред МКСЈ као оптужени који се сам брани. Проф. др Војислав Шешељ тврди да има право да користи средства Уједињених нација за своју одбрану, јер је слабог имовног стања поготово у односу на вредност одбране која се признаје за трећу категорију сложености предмета пред МКСЈ. Своје имовинско стање проф. др Војислав Шешељ је учинио неспорним од почетка поступка фебруара 2003. године.

У претпретресној фази поступка проф. др Војислав Шешељ је поднео преко 280 поднесака и захтева које су за њега урадили чланови његовог Стручног тима који му помажу у припреми одбране. Више пута је проф. др Војислав Шешељ захтевао да Секретаријат евидентира чланове Стручног тима да би се знало која су то лица и да би се проф. др Војиславу Шешељу омогућило да их прима у посету у Притворској јединици и да са њима комуницира као тимом одбране. Све то је секретар упорно одбијао.

Дана 7. децембра 2006. године секретар је прихватио правне саветнике проф. др Војислава Шешеља и одлучио да на терет средстава Уједињених нација финансира њихове доласке (један саветник, једном месечно, односно сва тројица једном у три месеца). Такође је прихватио и кејс менаџера по избору проф. др Војислава Шешеља и одредио месечну плату и трошкове смештаја, односно изнајмљивања стана у Хагу. То што је одобрио секретар никако не може да се тумачи као његов гест неке напрасне и накнадне добре воље или благонаклоности према проф. др Војиславу Шешељу. Та одлука секретара само доказује да постоји свест да МКСЈ има обавезу да финансира одбрану проф. др Војислава Шешеља.

С обзиром да се према најавама очекује почетак претреса, питање финансирања одбране проф. др Војислава Шешеља, као оптуженог који се сам брани, који је слабог имовног стања, и који прилично дугује лицима која му више од четири године помажу у припреми одбране, мора хитно да се реши, јер од решавања овог питања зависи да ли ће суђење бити фер и правично. Од Претресног већа проф. др Војислав Шешељ очекује начелну и општу одлуку која ће да реши питање финансирања његове одбране, како би се убудуће током претреса избегло враћање на ово елементарно питање обезбеђења услова за фер и правично суђење.

У том смислу је потребно да се одлучи колика је вредност одбране у претпретресној фази, узимајући критеријуме које је у овом Захтеву навео проф. др Војислав Шешељ, као и да се у што краћем року одобрена средства уплате лицима која помажу у припреми одбране. Потребно је да се одреде месечна средства за време претреса док траје извођење доказа Тужилаштва за три правна саветника, за време претреса када се буду изводили докази одбране и за време жалбеног поступка. Мора се одредити и други, виши износ месечне плате за кејс менаџета

проф. др Војислава Шешеља и то у идентичном износу као што то прима кејс менаџет Тужилаштва и виши износ средстава месечног закипа за стан у Хагу.

Да би се донела законита одлука као што то предлаже проф. др Војислав Шешељ морају се обезбедити и сви подаци које овим Захтевом тражи, јер без тих података није могуће ни тражити евентуалну заштиту права пред Жалбеним већем.

III Тражено правно средство

Проф. др Војислав Шешељ тражи да Претресно веће III преиспитујући све досадашње одлуке секретара по питању финансирања одбране проф. др Војислава Шешеља, донесе одлуку:

- признаје се проф. др Војиславу Шешељу, који се сам брани, на основу члана 21(4)(д) Статута МКСЈ право на приступ и коришћење средстава Уједињених нација која су намењена финансирању одбрана пред МКСЈ, јер је слабог имовног стања и не располаже личним средствима са којима би могао да финансира своју одбрану,

- наложе се секретару да у складу са вредноћу одбрана у другим предметима пред МКСЈ, у складу са укупним трошковима Тужилаштва у предмету против проф. др Војислава Шешеља, одреди вредност одбране у предмету против проф. др Војислава Шешеља и то по фазама:

- а) претпретресна фаза,
- б) претресна фаза током извођења доказа Тужилаштва,
- в) претресна фаза током извођења доказа одбране, и
- г) жалбени поступак,

- налаже се секретару да при одређивању вредности одбране проф. др Војислава Шешеља у поступку пред МКСЈ проф. др Војиславу Шешељу достави прецизне податке:

- а) колико су коштале одбране у свим другим предметима пред МКСЈ;
- б) колико је са средствима Уједињених нација МКСЈ учествовао у финансирању трошкова одбрана у свим другим предметима пред МКСЈ;
- в) колико је Тужилаштво имало трошкова у предмету против проф. др Војислава Шешеља за протекле четири године,

г) колико је укупно средстава Уједињених нација на име предмета против проф. др Војислава Шешеља плаћено Александру Лазаревићу као првом стедн бај браниоцу, Ван Дер Спулу као другом стеднд бај браниоцу и његовом тиму, Дејвиду Хуперу и целом његовом тиму у претпретресној фази поступка,

Налаже се секретару да при одобравању средстава Уједињених нација за финансирање одбране проф. др Војислава Шешеља у претресној фази током извођења доказа Тужилаштва, претресној фази током извођења доказа одбране и жалбеном поступку вредност одбране утврди у месечним износима накнаде за три правна саветника, а најмање у месечној висини накнаде која се признаје тимовима одбране у другим предметима пред МКСЈ и једног кејс менаџера у висини која се признаје кејс менаџету Тужилаштва и одговарајућа накнада за закуп стана у Хагу.

Број речи: 5.430

Проф. др Војислав Шешељ

(Урадио члан Стручног тима Зоран Красић)